

Streszczenie. Katecheza VIII. Ks. Jan Orzeszyna. Misyjność Kościoła.

Misyjność jest jednym z fundamentalnych aspektów działalności Kościoła, wynikającym z samego nauczania Jezusa Chrystusa. Obejmuje nie tylko działalność ewangelizacyjną, ale również charytatywną, społeczną i kulturalną, mającą na celu szerzenie Królestwa Bożego na ziemi. Fundamentalnym przykazaniem, które stanowi podstawę dla wszystkich działań misyjnych Kościoła, są słowa Jezusa, które przed wniebowstąpieniem skierował do swoich uczniów, mówiąc: „*Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca, Syna i Ducha Świętego. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem*” (Mt 28,19-20). Warto podkreślić, że pierwsze misje ewangelizacyjne rozpoczęły się tuż po Zesłaniu Ducha Świętego, kiedy apostołowie i uczniowie Chrystusa zaczęli głosić Ewangelię najpierw w Jerozolimie, a potem w innych częściach Palestyny.

Należy zauważyć, że współczesne misje muszą zmierzyć się z wyzwaniami wynikającymi z globalizacji i wielokulturowości. Kościół staje przed wyzwaniem nowej ewangelizacji. Współczesne misje przyjmują nowe formy, takie jak np. misje medialne, internetowe czy społeczne.

Jan Paweł II w encyklice *Redemptorismissio* (33-34) wśród różnych form działalności misyjnej Kościoła wyróżnia trzy podstawowe rodzaje misji: 1. Misje *ad gentes* (*ku narodom*), skierowane do ludzi nieznających Chrystusa i Jego Ewangelii; 2. Zwyczajną działalność duszpasterską Kościoła; 3. Nową ewangelizację, czyli re-ewangelizację wśród ludzi, którzy odeszli od wiary.

Warto także wspomnieć o pewnych współczesnych trudnościach w prowadzeniu misji i dzieła ewangelizacji. Wynikają one z wielu czynników: pluralizmu religijnego, relatywizmu, podziałów między wyznaniem chrześcijańskimi, a także niezrozumienia, czym jest prawdziwa misja Kościoła.

Chociaż istnieją różne tradycje chrześcijańskie, to nie są one równoważne z pełnią Kościoła. Jedynie Kościół katolicki posiada od Boga autorytet i prawo do nauczania, rządzenia i uświęcania wszystkich ludzi w Jezusie Chrystusie, aż do Jego powrotu w chwale. Kościół katolicki naucza, że zbawienie jest możliwe tylko przez Chrystusa, choć osoby nieznające Ewangelii mogą zostać zbawione przez łaskę, jeśli szczerze szukają Boga i „starają się wypełniać Jego wolę, poznaną przez nakaz sumienia” (KK 16). Kościół katolicki odrzuca zatem relatywizm religijny. Choć szanuje inne religie i uznaje, że mogą zawierać ziarna prawdy, to głosi, że pełnia zbawienia i prawdy jest tylko w Chrystusie

i Jego Kościele. Kościół katolicki podkreśla, że ewangelizacja nie jest przymusem, ale miłością, która chce dać innym to, co najcenniejsze, a mianowicie – spotkanie z Jezusem Chrystusem. Ewangelizacja nie jest narzucaniem się, lecz odpowiedzią na miłość Boga i Jego wezwanie, by wszyscy poznali prawdę i zostali zbawieni. Warto podkreślić, że misyjność, która jest integralną częścią działalności Kościoła, nie jest tylko zadaniem specjalistów – misjonarzy, ale dotyczy każdego wierzącego. Ewangelizacja to przede wszystkim niesienie Boga tym, którzy mieszkają najbliżej nas, a którzy nie doświadczyli Jego zbawczej i ojcowskiej Miłości. Autentyczny ewangelizator nie tylko wie, jak głosić Jezusa, ale żyje Nim na co dzień. Dlatego często nie potrzeba słów, wystarczy sam gest, pomocna dłoń. Świat, w którym pełno hałasu, pogoni za karierą, potrzebuje właśnie tego typu misyjności, czyli spotkania Boga w drugim człowieku. Warto pomyśleć, by ktoś spoglądając w moją twarz, widział oblicze Chrystusa.